

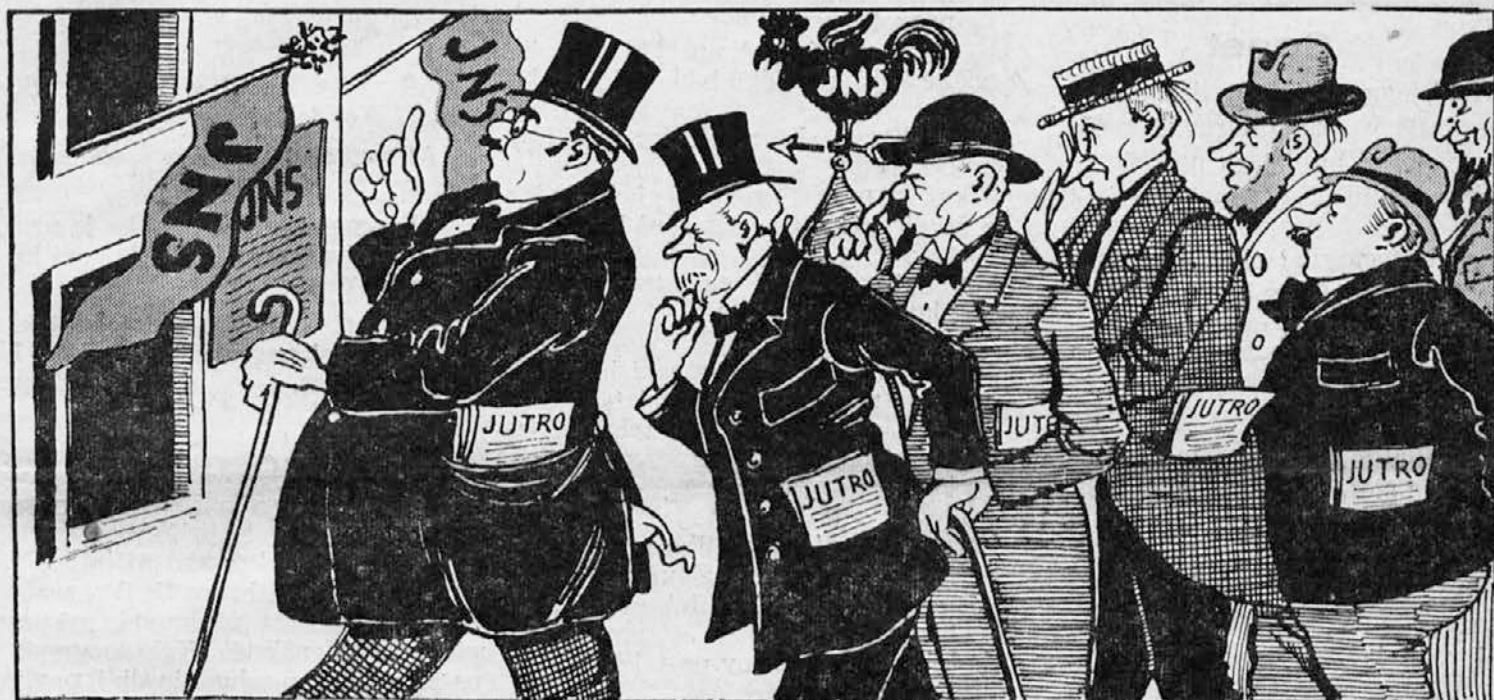

TOPI-LISTI

LETO I. LIST DOBRE VOLJE ZA SLOVENCE. / IZHAJA DVAKRAT MESEČNO. ŠTEV. 10

Tek. račun pri Ljubljanski kred. banki, podr. Maribor št. 11.258. Naročnina: četrletno din 9.—, polletno 16.—, celoletno 30.—.

Strankarska gibčnost in pripravljenost

v Sloveniji

11. številka »Totega lista« izide, s posebnim ozirom na Mariborski teden, v povečanem obsegu. Ker vemo, da bo ob tej priliki prišlo v Maribor mnogo obiskovalcev iz vseh krajev lepe Slovenije — med katerimi bo tudi dosti naročnikov našega lista, ki doslej še niso plačali naročnine — smo se odločili poslovati kar na Mariborskem tednu samem. Postavili bomo tam — ni dvoma, da nam bodo šle merodajne inštanca na roko — pod rdečo marelo mizo, opremili naš kot s primernimi in neprimernimi okraski, pa bo pisarna gotova. Vsi, ki obiščete Mariborski teden, oglasite se pri nas.

Uredništvo.

Sonet

Trinajstega rodil se je deček.

So starši v strahu darovali sveče,
da svete bi branili ga nesreče,
ker se skotil na smolnat dan je tak.

A on iz tega zdaj obresti vleče:
Ne dela nič, čeprav krepak je, zdrav,
živi od bere in od puhlih glav,
proseč: »Rodil sem se na dan nesreče.«

Za vzgled si dečka tegale vzemite,
ki umno storil je, postal berač.
V korist si svojo smolo obrnite,

iz peska si napravite kolač,
namesto žalosti se veselite —
saj vsak je svoje sreče sam kovač.
Ježek.

VINIČARSKA.

Branil bom svoj dom pred sovražniki! Moj dom je viničarski dom. Ni velik, a moj je. To se pravi, ni moj: gospodarjev je. A gospodar je dober gospod. Saj je tujec iz kulturne dežele. In fin je in olikan. In dober je: kruh in delo mi daje. No, razvajen nisem, hvala bogu. Tako razvajen kakor je moj gospod, ki je pa tudi — kakor jaz — krščanski človek. Ah, vi bi hoteli videti moj — pardon: gospodarjev — dom? Pa pridite enkrat in obiščite nas. Toda tedaj ne zabavljajte čez mojega gospodarja, kajti branil bom dom pred sovražniki...

»Ko bo petelin trikrat zapel, bo vsa naročnina poravnana,« to so besede slavnega prerokovalca Karmaha, ki je podpisanemu uredništvu napovedal bodočnost. Le, škoda, tega ni pristavil. kdaj misli petelin prvič zapeti!.

Deček brez glave

Pri Drčevih danes prav vse je narobe na kupe razburjenja tam je, tegobe, je novorojenček bil kriv te zmešnjave: brez svoje se krivde rodil je — brez glave!

Je babica bolj zdaj brez glave, ko deček,
ker takšen na svet ji prišel je izmeček.
Prišel je zdravnik tudi tja: doktor Zgaga,
a s čim le naj sinčku do glave pomaga?

Ker živo ostalo brezglavno je dete,
zdravnik, starši, babica brž na posvete
so zbrali se vsi, da čimprej bi dognali,
poklic kakšen sinčku lahko bi izbrali.

So djali vsi: »Lé rokodelec fant bodi!
A kaj, ko pri delu rokò — glava vodi!
S študiranjem pa spet zanj bodo težave,
ker, bojda, pri tem tudi treba je — glave!

Ko skoro že vsi so obupani bili,
ker niso poklica za dečka iztaknili,
zasmeje se očka na mah, tole pravi:
»Naj sin se brez glave — s politiko bavi!«

Zares je čez leta politiko mešal,
nikoli pri tem nič ni glave pogrešal,
nasprotno: brez glave tak mož bil je bister,
da koncem je koncev postal še — bister!

Dve knapovski

A: Kako gre tvojemu sinu, ki je rudar?

B: Hvala bogu, dobro! Včeraj je umrl.

Rudarji stopijo v stavko. Pa jim štrajk kar ne gre izpod rok. Vse je tako čudno, nekaj mora biti narobe. In lepega dne potrka deputacija na vrata gospoda delodajalca.

»Kaj hočete, zalega?«

In deputacija dé:

»Naj oprostite, gospod delodajalec! Štrajkati hočemo, pa ne znamo živeti brez dela. In prišli smo, da bi se tega naučili od vas.«

MILITARISTIČNE HLAČE.

A: Naši nemčurji so pa res silno militaristični.

B: — ? —

A: Nosijo »šnefajerhozne« ...

Ali veste?

Ali veste, zakaj je Nemčija vkorakala v Avstrijo? Ker je stala Avstrija na stališču, da je tujski promet baza narodne ekonomije.

Ali veste, zakaj je podlegel Schmelling? Ker je (nemški listi so poročali) Američan pihal kakor kača.

Ali veste, zakaj so poleti šole zaprte? Ker se v vročih časih ne da kulturno delati.

Ali veste, čemu gojimo okoli Maribora vinsko trto? Da bi rjavi lisjak izgubil skomine na kislo grozdje.

Ali veste, čemu renoviramo stari grad v Mariboru? Da nam straši kot spomin na nemško fevdalno gospodarstvo.

Ali veste, zakaj so ljudje radovedni? Ker tako malo vedo.

Ali veste, da resnica v oči bode? Ne, ker še niste slepi.

Ali veste morebiti, koliko je ura? Naši nemčurji pravijo, da je »pet minut pred dvanajesto«.

Ali veste, da še nimate nobene ure? Zato si naročite »Toti list«, ki vam kaže čas.

Legenda

Ko sta še hodila Kristus in sveti Peter po svetu, sta prišla neobč tudi v Maribor. Pravkar sta prišla iz Pekinga in bila sta dobre volje. Pa zagleda sveti Peter na nekem zidu pri magistratu čuden križ. »Kakšna manira pa je to?« je zarohnel in divji pogledil so sršeli iz njegovih svetlih oči na mimoidoče pasante. »Kaj, niti svetega križa ne znate pri vas risati? Kakšna pokveka pa je ta znak?« Preplašeni ljudje so se razmikali pred njim in neki gospod v lepih, belih nogavicah je zagodrnjal: »Bos bl déa páua?« Svetemu očaku pa je bilo dosti in z vso silo je zajel sapo vase. Dvignil je svojo kočeno roko, ... tedaj pa skoči k njemu stara ženica in zakliče: »Za skuzbu, gospod, bežite! Kifle gre ...« Sveti Peter se plašno zgane in toliko je še imel časa, da je divje zaklical: »Prah si in v prah se povrneš!« Nato jo je seveda jadrno odkuril. V spomin na to lepo zgodbo pa imamo še danes po mariborskih ulicah obilo prahu.

PO »ČRNILNEM NALIVU«.

A: Ne vem, zakaj nosijo nekateri bele nogavice. Saj jih morajo pogostoma prati.

B: Radi prahu, kaj ne?

A: Ne. Radi črnila ...

Maturantska

... gospod natakar, prosim, plačati!

Sladkor

V zadnjem času so poročali naši — zlasti socialistični — listi, da porabijo n. pr. Danci na leto in osebo 58.5 kg sladkorja, Angleži 47.5 kg, mi Jugoslovani pa samo 5.5 kg. V svoji zlobnosti in zaslepljenosti sklepa jo neznani pisci iz tega, da je naš življenjski standard mnogo prenizek, da celo najnižji v Evropi in da je to posledica naših slabih gospodarskih razmer. Tako trde seveda samo ogabni materialisti, ki mislijo le na to, kako bodo žrli in pili, ne pa, da je naša duša neumrjoča. Če pa že menijo, da porabijo premalo sladkorja, naj uživajo druge sladkarije, kakor torte, piškote, sladoled, bonbone, čokolado, malinovec, limonado, likerje i. t. d. Mi jim to privoščimo iz srca. Tako bodo dobili prej ali slej sladkorno bolezen in prav gotovo predrugačili svoje nazore ali vsaj — molčali. Mnogo bolj pravilno je, da spremenimo n. pr. grozdni sladkor z vretjem v alkohol in da uživamo tako spremenjen sladkor v kolikor mogoče velikih množinah. Tako bomo pospeševali in pomnoževali sladke domače prepire, pretepe in poboje. S tem pa bomo dali orožnikom, policistom, državnim tožilcem, sodnikom, zdravnikom, odvetnikom, bolnišnicam, hiralnicam, norišnicam in pogrebni zavodom obilo hvaležnega dela in dobrega zaslužka. Vse to je iz verskih, moralnih, narodnih, političnih in gospodarskih vidikov gotovo več vredno, kakor če bi jedli samo suh sladkor. Sicer pa mislimo, da imamo v naši domovini še mnogo drugih sladkih stvari, ki jih kot ro-

doljubi ne moremo prezreti in zame-tavati. V vseh mestih, trgih in vaseh, večkrat celo na samotnih poljih in planinah srečamo prijatelje in do-brotnike s sladkohanavskimi obrazi, ki se nam sladkajo, za hrbtom pa nas obrekujejo. Poslušajmo govore naših politikov in voditeljev vseh vrst in strank. Ti nam delajo vedno in povsod najslajše obljube in njihove fraze so sladkejše kot med in limo-nada. Kdor pa nima smisla za vse te sladkosti, bo našel lahko druge, n. pr. sladke punčke, ki se sprehajajo v ve-černih urah po ulicah, parkih in bliž-njih šumah. Življenje nam nudi torej še preveč sladkosti. Če pa kdo meni, da to ni res in da je naše življe-nje le dolina solz, bridkosti in trplje-nja, naj se spomni prastaroga izre-ka: »Sladko je za domovino umreti.«

BASEN.

Nekoč je neki pes tekel proti me-stu, da bi našel primeren vogal, kan-delaber, ali vsaj kakšno drevo. Dol-go je tekel, dokler ni pritekkel na Grajski trg. Povohal je in užaljen do dna svoje rasne »duše« — je šel da-lje. Pred njim je tam opravil že nek »belonogavičar« ...

Med prijateljicami.

Neža: Zadnjič pa ni veliko manjkalo, pa bi se bila poročila.

Marta: Ni veliko manjkalo?

Neža: Ne, samo kakih — 100.000 dinar-jev.

Celjska balada

Noč nad celjski grad že trudna pada, kdo na tihem smuka se krog grada?

Kdo je to? Potlačenov je Janez — rendezvous na gradu ima danes!

Žene ene le mu je premalo, pa si ljubico izbral je zalo.

Nikdar žena mu na grad ne zajde, tudi danes ga zato ne najde.

Z ljubico brezskrbno bosta štela zvezde in se zraven dobro imela.

Več za-to so vredne razvaline, kot mordà zavoljo — zgodovine.

Vsakdo ljubi to pribežališče, če brez žene si sladkosti išče.

Prav zato Potlačen ni potlačen, temveč kot puran je razkoračen.

Krepko ljubico na srce stiska, da dekletce glasno v noč zavriska.

Vseh sladkosti zemskih pač je krona mlada ljubav, a — izven zakona.

Ko tak ljubita se brez bojazni, šineta iz teme dve prikazni ...

»Tudi mož zakonski,« dè Potlačen, »ki nocoj ne bil bi rad zasačen!«

Naglo z ljubico za grm hitita, novi parček na vso moč motrita.

Novi parček točno to vse dela, kar sta sama malo prej počela.

Prav tako samò sta zvezde štela, in samò se zraven dobro imela ...

»Strela,« reče tiho si Potlačen, »tale parček ni kar nič napačen!«

Zlasti punčka se pogumna vidi, pred ljubeznijo se nič ne stidi!«

Šel je k njej, da bi se razodela, a tedaj moža je kap zadela:

kajti punčka novo zaželjena, je bila njegova — lastna žena! ...

Noč nad celjski grad že trudna pada, a Potlačena — minila je naslada ...

G.

TEŽKA REČ.

A: Tristo hudičev, sedaj sem pa pozabil!

B: Kaj si pozabil?

A: Ceho plačati v kavarni!

B: Norec! To je — prava sreča!

A: Da, toda tudi plašč in klubuk sem pozabil v kavarni ...

Slovenci „na oddihu“ ob morju

Predraga!

Ko sem zagledal prvič Te, sem Te nazval: predraga
in ko spoznal sem se s Teboj, sem Ti dejal: predraga.
Potem sem hodil s Tabo le, užival čar ljubezni,
eno ime v drevesa, klopice rezljal: predraga.
V kavarni je bilo, ko prvič sem spoznal,
da nisem Te zaman nazval: pre-druga.
Nato ves mesec težko sem garal, da vse za nekaj greha ur sem dal: predraga.
Tako mi v drugič prišlo je spoznanje, da sem ime Ti pravo dal: pre-druga.
Čez mesecev devet si mi pisala, da oče sem celo postal, za vruga!
Potem nevem, kaj me zmotilo je, da sem na dom kot ženka Te peljál, predraga!
Najbrž zato, da v tretje sem spoznal, ko sem račune mastne plačeval, predraga
za vse šivilje in za toalete,
da en naziv Ti večno bo ostal: pre-druga.

Ch.

Čudodelnice

Kristus je bil čudodelnik, s čudeži nič ni skoparil, često iz obične vode fino je — vino ustvaril.

S tako so čudežno silo naše kmetice naphane, le da pricoprajo iz vode — mleko za bedne meščane...
G.

Pozabljivost

V Ljubljani katoliški tabor je bil;
v Pragi se sókolski zlet je vršil.
Zavzeta »Slovenec« in »Jutro« sta bila;
le da smo si bratje vsi sta pozabila.

SENZACIJA V PREŠERNOSLOVJU

Naši prešernoslovci so na podlagi do sedaj neznanega vira pribili dejstvo, ki bo pač do dobra osvetlilo literarni obraz našega največjega pesnika. Dognali so namreč, da je bil Prešeren, ko je napisal verz

...odprta noč in dan so groba vrata,
prepričan, da v grobu ni prepaha,
čeprav so noč in dan odprta vrata.
Čestitamo!

GOSPOD V HIŠI.

Božo: »Pravijo, da gre tvoja žena vsak mesec za 14 dni v Ljubljano. Ti pa ostaneš doma; je to v redu?«

Jurček: »Sedaj sem ji prepovedal odpotovati.«

Božo: »Pa se je vendarle odpeljala.«

Jurček: »Seveda, pa brez mojega dovoljenja.«

ODVETNIŠKA.

Odvetnikov pes obgrize kmetiča.
»Tožit pojdi,« svetujejo vsi kmetu, »boš lahko dobil veliko odškodnino.«

Po razpravi. »No, koliko si dobil,« vprašujejo radovedni sosedi?

»Vraga dobil! Advokat je dokazal pred sodnikom, da sem pravzaprav jaz ugriznil njegovega psa.«

ZDRAVILNA MOČ BLEDA.

Neka bolehná Zagrebčanka je prišla na letovišče na Bled. Na sprehodu je opazila nekega gospoda in ga vprašala: »Ali ste tudi Vi tu radi zdravja?« »Da,« ji je odvrnil gospod. »Ko sem prišel semkaj, sem bil tako slab, da še hoditi nisem mogel. Kostí so bile mehke kot testo; o mišicah pa sploh ne govorim. Pomislite še, takrat nisem imel nobenega zoba in nisem mogel govoriti.« »In zdaj ste se popolnoma okrepli? Kaj pa Vam je pomagalo?« »Spanje, dober zrak, kopanje in mleko. Verjemite mi, da prve čase sploh nisem mogel uživati drugega kakor samo mleko.« »Čudno. Morali ste biti res strašno slabi.« »Res je; tehtal sem samo 3 kile. Tu na Bledu sem namreč — rojen.«

PRAVLJICA.

Enkrat je živel kralj, ki je imel tri hčere. Ena je bila devica, druga lepota, tretja pa kurtizana. Prišel je vitez iz devete dežele, da bi si izmed hčera izbral eno za ženo. Dolgo je razmišljal in končno je rekel kralju: »Mogočni tast, dovoli, da postanem mohamedanec.«

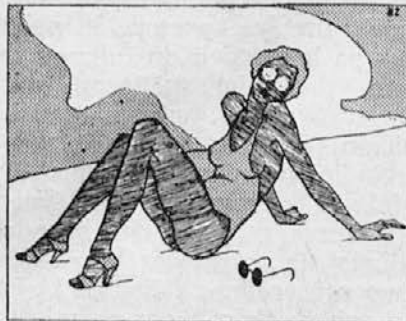
TRESLJAJ.

Na prometno ministrstvo je bilo odpisanih s strani nesrečnih potnikov več pritožb, češ, da se pri naših vlakih zadnji vagoni tako močno tresejo, da v njih ni mogoče potovati. Ker tem pritožbam ni bilo kraja, je sledila na vse prometne postaje kratka odredba: »Neka se poslednji vagon odklopi!«

Renata

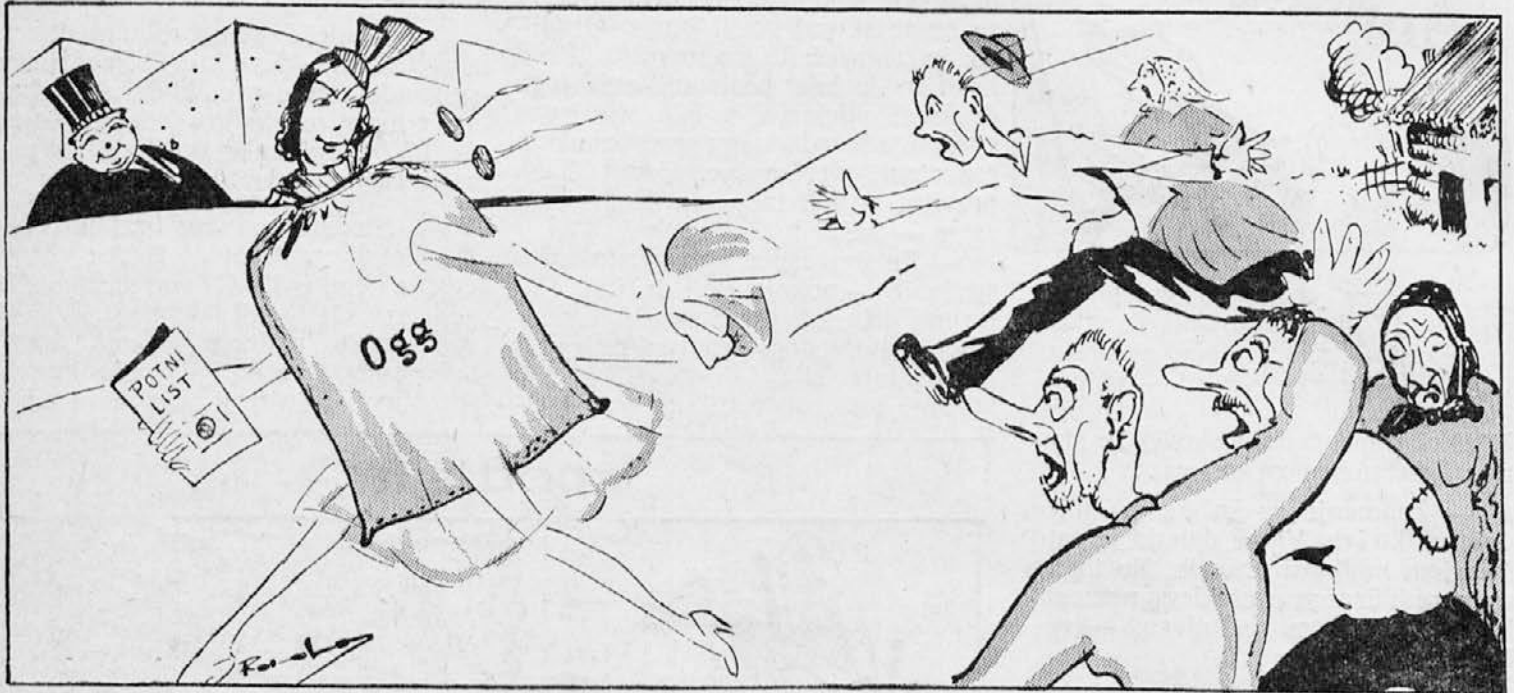

Snežnata polt in črne oči — taka Renata na solncu leži.

Solnce pripeka, Renata dobi polt indijansko in bele oči.

Tudi ona gre na dopust

Adijo, pa zdrava ostani,
pšenica, le pojdi tja v svet.

Ko cena ti bo poskočila,
domov se vrnila boš spet.

Škandalozna...
list, ki se...
afari...

En škiljaj v nebesa

»Bog ohrani, Bog obvari«,
nekdaj peli so tako,
ko je še Franc Jožef stari
vladal rajno Avstrijo.

Ostmark je sedaj nastala,
prejšnjih časov več ne bo,
od Franc Jožefa ostala
tam grenčica je samo.

Čitajte „Toti list“ in
priporočajte ga!

Opozarjamo na prihodnjo številko!

...
...
...

Mariborski otok

Naš Felberjev biser nature
Zasluzil je tale naziv,
Ko otrov še lažikulture
Ni dahnil v peščeni masiv.

Ko veter s planine še pihal
Je preko deviških livad,
Med hrasti ko nos še ni vihral
Kuponschneider in plutokrat.

Ni jagru nikdo bil na poti,
Ko hodil je zajce streljat,
Če koga že srečal v samoti,
Je bil kak podravski pirat.

Idila je zdaj razvalina,
Na otok še hodi loviti
matrona in dohtar Steklina,
Ta družba se pojdi soliti!

Pomislil je Jaka Tornister:
»Za nekaj, hudir, mora bit',
Če kunce pregnal je filister,
Vsaj v vodo bom šel se hladit.«

Se vrezal je Jaka, popotnik,
ki menil je, bo se opral,
Se v vodo zagledal sirotnik,
tako-le je mož modroval:

»Po krajih sem vandral že daljnih
Voda sem že videl, o jej!
Med njimi bilo tudi kalnih
rekâ je in jezer precej.

Pa vendar hudo bi ozmerjal
Vijugaste reke z ravnin,
S to žlindro če bi jih primerjal,
ki pravijo ji: naš bassin.

Vse črno kopalcev se drenja,
Umazanih, potnih teles,
Ves teden se voda ne menja,
Poprime te bes, prav zares.

Kanal je bazen ta strahotni,
In kdor še od vas ni bolan,
Naj ve, da ta unicum motni,
Že tretji je dan — tudi slan.«

Pitt.

RACIJA.

Pri besedici »racija« so se doslej vedno zdrznili razbojniki in kontrabantarji, nočni in slični tiči. Zadnje čase pa pobleddijo pri tej besedi tudi — mlekarike, ki nosijo v mesto mleko. Sicer si mlekarike želijo, da bi pobleddelo pri taki raciji tudi mleko, ki je modrikasto od — prilite vode — pa vse to nič ne pomaga. Tako mleko odplava v občestni jarek. Mariborske gospodinje so na to novo pridobitev zelo ponosne in pravijo, da ne bodo odnehale prej, dokler se ne bodo podobne »racije« raztegnile na — dalmatince, ki uvažajo vodo z vinom,

jib.

Mariborski epigrami

Državni tožilec popreje je bil
in z mečem se je paragrafov boril.
A srečo veliko je kmalu imel,
da v pokoj brez lastne je prošnje
odšel.

Ponosno se vozi sedaj v Beograd,
poslanec je narodni in advokat,
obilo časti in denarja ima. —
Ni janček neroden ta mož kajpada.

///

HISTORIK.

Nam zgodovino ohranjuje,
prastare bajte vse vzdržuje,
celo še »Erdäpfelkasino
je spravil v našo zgodovino.
V muzej vse stlači, kar mu daš,
zato — historičen je baš!

G.

///

BELI VRANEC.

Nova pota on ubira,
šolo premodernizira,
do napredka sredi hoje
ni prestrm noben mu klanec,
med učitelji zato je
— bel vsekakor Ernest vranec ...

G.

///

MELHIJOR.

Navdušen in ginjen je ves Maribor:
je vitez junaški njegov Melhijor,
dovršen je mojster, nam svetel je
vzor
ta mož — za tatvino, za rop, za
umor.

Predrznost

Kapun je prosil starega Polajžarja
za roko njegove hčerke Micke.
Polajžar pa je Kapuna grdo nahrulil
in ga brenil slednjič v zadnico tako,
da se je Kapun skotalil po stopnicah.
— Naslednjega dne je prišel Kapun
spet k Polajžarju. »Kaj hočeš, mrha?
Saj sem te včeraj vrgel iz hiše,« se
je zadril Polajžar. »Da, včeraj sem se
sam prepričal o Vaših sposobnostih,«
mu je odvrnil Kapun, »baš za to pri-
dem k Vam. Prosil bi Vas namreč,
da pristopite k našemu nogometne-
mu klubu Žoga.«

DOBER NASVET.

Kmet prisopiha ves obupan k daljnemu
sosedu: »Mojo kravo tako napihuje; kaj si
ti napravil s tvojo, ko ti je zbolela?«

»To in to.«

»Hvala,« in že zbeži.

Čez nekaj dni se spet srečata: »Pomi-
sli, jaz sem napravil s kravo vse to, kar si
mi svetoval, pa je poginila.«

»Saj je moja tudi.«

f. s.

Zadovoljno se vrača Slovenec iz Italije . . .

RES JE.

»Da bi se mariborsko gledališče
v novi sezoni povzpelo do večje po-
pularnosti,« je oni dan sarkastično
dejal neki »režiser«, »bi garderoba
in program morali biti gratis, sedeži
komodnejši, blagajna naj bi pa sploh
izginila.«

»Da, in po dolgem času en dober
komad bi tudi ne bil odveč,« je Pitt
skromno pristavil.

Pitt.

NI PRAZNOVEREN.

»Povej, prijatelj, mar si prazno-
veren?«

»Nisem, Fred.«

»Posodi mi torej kovača.«

ČUDNA TOLAŽBA.

»Vlačuga mi je rekla, takoj jo
grem tožit.«

»Kaj se boste tožarili, gospa; po-
glejte, jaz že 15 let ne vodim več
lekarne, ljudje pa mi še vedno pra-
vijo apotekar.«

f. s.

///

K branjevcu pride sosod: »Prijatelj,
posodi mi 100 din.«

»Iz srca rad bi ti ustregel,« se
muza branjevec, »veš, pa sem na-
pravil pakt z Rothschildom: on ne
sme jabolk prodajati, jaz pa ne de-
narja posojevati.«

Slovenski pregovori

Kdor je pošten — prazno glavo
oznanjuje.

Kdor se povišuje — vse doseže.
Kadar mačke ni doma gre tudi
maček iz hiše.

Eden zoper vse, vsi zoper enega.

Tiskala »Ljudska tiskarna« v Mariboru. —
Za tiskarno odgovarja V. Eržen v Mariboru.

ŠPORTNA TRGOVINA

OLYMPIAFRANCL ČOP
MARIBOR

PALAČA BANOVINKE HRANILNICE

Kopalcil! Oglejte si našo izložbo!Našli boste, kar si želite.**EMAN ILICH**

SLAŠČIČARNA

MARIBOR

Slovenska ulica 6
in Meljska cesta 2

V poletni vročini pohitite k nam in po-
stregli Vam bomo z dobrim sladoledom

BRIVSKI IN ČESALNI SALON

Kocpek & Bajt

Maribor

Cankarjeva ulica št. 1

TRAJNO KODRANJE LASI

August**Hedžet**

MARIBOR

Aleksandrova cesta 9

Moško perilo, kravate, pižame i. t. d.
Cene nizke! Solidna postrežba!

MILOSTLJIVA!

Vaš krzneni plašč in ostalo kožu-
hovino najskrbnejše shrani in iz-
vrši popravke po znižanih cenah

P. Semko*krznar in izdelovatelj uniformskih čepic*

Maribor.

Gosposka (Tyrševa) ulica št. 37

1.000 dinarjev zaslužiš

mesečno doma, ako kupiš pletilni stroj od tvrdke

ANOS

MARIBOR, Orožnova ulica 6